

NEDEN BU
FOTOĞRAFTA YOKUZ?

AYNI GEMİDE DEĞİLİZ

Bundan çok değil 9 ay önce işçi sendikalarından, kitle örgütlerinden bu ses yükselmişti: Aynı gemide değiliz. Patronların "aynı gemideyiz" edebiyatıyla yaptıkları kriz fırsatçılığı işçinin canını yakacaktı ve bunu gören herkes aynı şeyi söylemek zorunda kalıyordu: Aynı gemide değiliz.

O zaman "aynı gemideyiz" edebiyatını patronlarla nikah tazelemeye çalışan Erdoğan ve patronlar yapıyordu. İşçilerin, emekçilerin cephesinde duran, durmaya çalışanlarsa gemileri ayırmaya özen gösteriyordu.

Sonra yavaş yavaş sulandırıldı konu.

"Aynı belediye otobüsündeyiz" kulağa da hoş geliyordu. Saltanat kayığının karşısında belediye otobüsü. Erdoğan'ın millî birliğinin karşısında emekçi halkın birliği.

Herkesi alıp aynı çuvala koyarsanız, çuvalın gemide mi, yoksa belediye otobüsünde mi taşındığı önemini yitirir!

Nitekim, slogan döndü dolaştı aynı yere vardı: 100 yıldır aynı gemideyiz.

Bu slogan bir mahkûmiyet sloganı. Bu slogan sermaye sınıfının AKP'ye adeta bir eroınman gibi bağımlılığının sloganı.

Volumuzu ayırmak durumundayız.

Patronlar ve düzen siyasetçileri aynı gemide olmaya mahkûm.

Biz ise kendi gemimizi yüzdürmek zorundayız.

Patronlar paranın saltanatına, biz sosyalizme mahkûmuz.

Millî birlik ve beraberlik! Üstelik 19 Mayıs ruhuyla. Birbirine demediğini bırakmayan, hep "ayrıştırıcı siyaset yapan" liderler bir güvertede buluşmuş el sıkışmışlar. 100 yıl önce Anadolu'nun işgalden kurtuluşu için ilk adımın atıldığı yerde bir araya gelmişler. Fena mı?

Fena!

Bu fotoğrafta herkes olsaydı, örneğin 19 Mayıs'ta bir açıklama yayımlayarak 100 yıl önce atılan adımı selamlayan TKP de olsaydı fena mı olurdu?

Çok fena olurdu!

19 MAYIS'LA BAŞLAYAN SADECE İŞGALDEN
DEĞİL PADİŞAHTAN DA KURTULUŞTU

Mustafa Kemal, işgal ordularının İzmir'e girişinden birkaç gün sonra Anadolu'ya hareket etti. İzmir'in işgaliyle ortaya çıkan infiali değerlendirdiği, İzmir'in işgal fotoğrafıyla tüm ülkede oluşan tepkiyi bir kurtuluş mücadelesi için örgütlemeyi hedeflediği biliniyor.

Bilinen bir şey daha var: Mustafa Kemal işgal ordularıyla hesaplaşmanın ufku çürümüş saltanat ve hilafet düzeninden kurtulmayı koymuştur. 1919 ruhu, Osmanlı'nın işgal altın-

daki topraklarında bir direniş örgütleyip, bu toprakları tekrar saltanata teslim etme ruhu değildir. 1919'un işgale karşı direnişinin ufku bunun çok ötesini görmektedir.

Bandırma vapuru cumhuriyeti, monarşiden kurtuluşu istikamet belirleyerek demir almıştır.

Başka türlü zaten olamazdı.

Anadolu'nun yoksul insanların felaketten felakete sürükleyen saltanat düzenini yeniden tesis etmek için kurtuluş mücadelesi verilemezdi.

MUSTAFA KEMAL'İ
DEĞİL 'REİSİ'
SELAMLADILAR

Bu yıl vapurun güvertesinde poz verenler neyi ve kimi selamladı? 100 yıl önce kişisel hayatı açısından keskin, ülkenin geleceği açısından radikal bir adım atan Mustafa Kemal'in bulunduğu güvertede selamlanan ne oldu?

Millî birlik ve uzlaşma adına Erdoğan'ı selamladılar.

100 yıl önce Mustafa Kemal, Anadolu'nun artık yeni bir düzene, devrimci bir atılıma mahkûm olduğunu anlayarak Samsun'a geçmişti. Anadolu'da hızla örgütlenebilmesini bir zorunluluğa borçluydu: Ya İstanbul'daki sultan gibi işgale teslim olunacaktı ya da ufku çok ötelere açılan bir kurtuluş mücadelesi örgütlenecekti. Bu, halkın önündeki zorunluluktan.

100 yıl sonra Erdoğan bir başka mahkûmiyete oynuyor. Halkın değil düzenin önüne koyuyor kozlarını: Ya Erdoğan ile yan yana barış pozları verilecek ya da Erdoğan'la birlikte vazgeçilemeyen düzen de sallanacak.

Düzeni sallamaktan korkanlar, Erdoğan'la güvertede sallana sallana poz verdiler.

1919'DA YEKVÜCUT MU OLMUŞTUK
GERÇEKTEN?

İşgalden kurtuluş tüm milletin ve ümmetin birlik olmasıyla mümkün olmadı. Bazıları direnişe karşı işgalcilerle işbirliği yaptı. Çünkü 1919'da ülkenin önündeki adım sadece işgalden değil çürümüş saltanat düzeninden de kurtuluştur. Bu adıma katılanlar da oldu katılmayanlar da. Katılmayanlar bugünün gerici ve Amerikancı birikimine de kaynaklık edenlerdi.

1919'da atılan adıma ülkenin "Türk ve Müslüman" bütün unsurları ortak olmamıştır. İşgal ordularıyla işbirliği yapan imamları, Anadolu'da daha sonra kurulan hükümete düşman olan gericiileri unuttuk değiliz.

Kurtuluş Savaşı'nın büyük bir ittifakla mümkün olduğu doğrudur. İşgal altındaki topraklarda yaşayan tüm yurttaşlara bir çağrı yapıldığı doğrudur.

Fakat bu çağrıya herkesin aynı şekilde yanıt verdiği doğru değildir.

Bir kısım gerici, kurtuluş mücadelesinin sonunda sadece işgalden değil saltanattan ve hilafetten de kurtuluşa varacağını görmüş ve mücadelenin karşısına çıkmıştır.

"İngiliz'in gölgesi altında hilafet sancağını yeniden dikeriz elbet" diye düşünen bu kesim 1919'un dışındadır.

Üstelik, Anadolu'da oluşan ittifak o kadar da "güzellikle oluşmuş" bir ittifak değildir. Gözüne cumhuriyeti kestirmiş olanlar bazen açıkça zora başvurarak ittifakın devamını sağlamışlardır.

SAMANALTI / Sait Munzur

Türkiye Komünist Partisi, maddi kaynaklarını üyelerinin ve dostlarının, dışından tırna-ğından artırdıklarıyla partiye aidat ve bağış verenlerin katkılarıyla oluşturuyor. Türkiye Komünist Partisi'ne bağışlarınızla katkı koyabilirsiniz. Hesap numaralarımız şöyle:

T. HALK BANKASI
Kadıköy/İstanbul Şubesi
Şube kodu : 0140
Hesap no: 16000060
Türkiye Komünist Partisi IBAN: TR960001200914000016000060

TKP Semt Evleri ile büyüyor

Türkiye Komünist Partisi, 2018 yılı sonunda parti örgütlerini halkın içine taşımanın, partiyi halkın gözü, kulağı, akı olduğu kadar sözcüsü olarak örgütlemenin kararını verdi. Semt Evleri, bunun için açılacaktı. Seçim döneminde bu yolda yapılan çalışmalar durmadı, tersine ivmelendi. TKP seçimden sonra kapatılacak bürolar açmak yerine asıl seçimden sonra canlılık kazanacak semt evlerini açtı.

Semt evleri açılmaya devam ediyor. İstanbul'da yolun neresindeyiz?

Daha en başındayız. Dünyanın birçok ülkesinden daha büyük bir metropolde on semt evi nedir ki? Ama başlangıcı ötesine geçmek ve yerleşiklik kazanmak için önümüzdeki yol ve takvim de ne belirsiz ne de çok uzun. On sayısı başlangıçtır, ama örneğin elli sayısı büyük bir sıçramadır. Bu hedef artık menzile girdi.

Partimizin Mayıs başında gerçekleştirdiği 2019 Konferansının gösterdiği doğrultu, somut olarak "TKP gönüllüleri" örgütlenmesi, başka başlıkların yanı sıra semt evlerine de bir perspektif çiziyor. Gönüllüler semt evlerinin organik sahipleridir. "TKP için bir şey yapmak" isteğinin karşılığının üretilmesinde ağır kaldığımız açık. Ancak bu tek başına TKP'nin yarattığı veya çözemediği bir sorun değil. Mesele toplumsal karakter taşıyor. Solun kendi içine kapalı bir dünyaya çekilmesinin bir dizi nedeni var. Yenilgiler, solun maruz kaldığı kuşatma, varlığını sürdürme ve kendini korumanın başlı başına bir gündem maddesi haline geldiği yıllar, solda ana akım hareketlerin düştüğü sapmalar... Şimdi bir kez daha nesnel olarak bu kısıtlılık hali kırılıyor. O kadar ki TKP bugün, solda demiyorun, memlekette büyüyen tek siyasal harekettir. Bu nesnel imkân, her zaman olduğu gibi, o imkânı gören, yaratıcı ve

enerjik davranan bir siyasal özne varsa gerçekleşir. Biz varız. 2019 Türkiye'sinde, solun içine itildiği sınırların, iktidar perspektifinden yoksun muhalif kimliğin, düzen içi sol akımların dümen suyundan çıkamama halinin karşısına dikilen, yaratıcı, cesur, çalışkan bir parti var.

Semt evlerinin sayısını defalarca katlayacağız. TKP'nin ayrılmaz bir parçası olan TKP Gönüllüleri ve partimizin çeşitli düzey ve düzlemlerde dostları semt evlerinin sahibi. Ne yapılacaksa birlikte yapacağız. Düzenin bittiği yerdeyiz ve insanlarımız bu bitiş noktasının çöküşü değil yeni bir başlangıca dönüştürülmesi için isteklidir. Parti öncülüktür. TKP bu istekliliği somut çalışmalara dönüştürecek. Dönüştürüyoruz...

Ekonomik, ideolojik, siyasal, gündelik yaşamı kavrayan çok boyutlu bir kriz var. Boşluk çok açık. Ama birincisi "TKP bu kapsayıcılığı hayata geçirebilecek mi" kuşkusu doğal olarak akla geliyor. İkinci olarak da, "muhalif kimliğin" yeterli olmadığını söylemiş oldun, sanıyoruz...

Herkes evinin önünü süpürsün demek için parti olmaya gerek yok. Parti parçalı emekleri bir bütünle buluşturur, siyasal yön verir. Bileşenler yurttaş olarak üstlerine düşeni yapmanın huzuruna kavuşmak için değil, düzeni, toplumu, bu hayatı değiştirmek için mücadelelerin parçası olurlar. Parti bu.

Komünist Parti yerel aktivizmlerin toplamı değildir. Yerel aktiviteler iktidar mücadelesinin damarlarıdır. Semt evleri deneyimimiz veya açılımımız daha önceki bir dizi çalışmadan dersler çıkartılmasını gerektiriyor. Ama başka bir şeyi model almıyoruz, tekrar da etmiyoruz. İnsanların partili mücadeleye katkı koymalarını, devrim sürecine katılmalarını kolaylaştırıyoruz.

Bütün bunlar, Türkiye kapitalizminin içinden çıkılmaz bir krize girdiği koşullarda bizim için de ülkemiz için de bir tarihsel zorunluluk. TKP devrimin öncü örgütü olduğunu bir iddia olmanın ötesine taşımak zorunda.

Kitleselleşerek mi?

TKP kitle değil sınıf partisidir. Bugün Türkiye'de sınıf partisinin kitleselleşmesine elverişli bir zemin şekillendi. Söz konusu zeminin şekillenmesinde rol oynayan nesnel faktörler var. Ama bir de TKP'nin emeği var. O emek olmasaydı, böyle bir ortam da oluşmazdı.

Bir önceki sorudaki "yapabilecek miyiz" boyutu... Tabii ki yapacağız. Yapabileceğimiz, Partinin büyümesinden belli, aldığımız politik pozisyonların bize yönelen ilgiyi sürekli arttırmasından belli, toplumda var olduğu hep iddia edilen anti-komünizmin dağılmasından belli, işyeri birimlerindeki artıştan belli, İstanbul'da çalışma yaptığımız bölgelerin genişlemesinden belli. Zaten az sayılmayacak bir zamandan beri, solun başka kesimleri

başka akımların peşine takılırken TKP düzen dışına çağıran bir örgütlenme sürdürdü. Ön birikimimiz kesinlikle var. Örgütümüz açılıma da atılıma da hazır.

Tabii ki bir yandan da öğreniyoruz. TKP'nin bir özne olarak topluma seslenmekte sorunu yok. Ama sesimize kulak verenlerin bizim parçamız olması, TKP gönüllülerine katılması, semt evlerinin sahibi olması için yanıtları ve yankıları dinlemeniz gerekir. Mutlak çoğunluğu son derece iyi niyetli, enerjik olan, ama bugüne kadar örgüt kültürü ve örgütlü yaşamla tanışmamış olan emekçilerin katkılarını almak; bu başlı başına bir iş. Ve büyük kısmı da teorik değil pratik bir iş.

Sonra; yerelleşiyoruz ama solun

hafızasında yer eden sivil toplumcu anlamıyla "yerelci" olmayacağız. Bunun güvencesi sınıf kimliğidir. Bizim mahalle çalışmamız da bir emekçi çalışmasıdır. Bunun da teorik kısmını biliyoruz. Ama asıl önemli pratik kısmı. Şu ana kadar "işçi evi" tabelası asmadık, ama özellikle bazı semt evlerimizin doğrudan işyerlerine, işyeri temelli çalışmalara bizi taşımasını kurguluyoruz.

Yüzüncü yaşımızdan gün almaya başlayacağımız 10 Eylül 2019'a dört aydan az zaman var. Parti her yerde ve elbette İstanbul'da gelecek yıla, asırlık tarihimizin en güçlü hamlesini yaparak girecek. İstanbul örgütümüzün taahhüdü sayabilirsiniz...

GÖNÜLLÜLER ANLATIYOR

Geride bıraktığımız haftasonu İzmir'de Kuruçeşme ve Yamanlar, İstanbul'da Kartal Uğur Mumcu semt evleri açıldı. Açılışlar sırasında çok sayıda yurttaş, TKP gönüllülerine katıldı. Aldığımız kısa izlenimleri paylaşıyoruz.

Ben seçim döneminde TKP'yi takip ediyordum. Arkadaşlar mahallemize kahve ziyareti için geldiğinde, eşimizi dostumuzu davet ederek onların da dinlemesini sağladık. Semt Evi'nin açılıma sürecinde hep beraber çalıştık, beraber boyadık, beraber fayans döşedik, sıvasını beraber yaptık. O günün coşkusu ve benimle yapılan konuşmalardan sonra TKP gönüllüsü olmaya karar verdim. Tabii ki eksiklerimiz var ama daha iyi şeyler yapacağız...

İsmail - İzmir Kuruçeşme

Semt Evi'ni açarken hep beraber çalıştık. Camlarında ve tesisatında benim de emeğim geçti. Açılıştaki ortam ve ahenk çok güzeldi. İnsanların sıcaklığı ilk tanışma olarak gayet samimiydi. Genel sekreterin konuşması da etkileyiciydi. Ben de sosyalizmi ve komünizmi sevdiğim ve desteklediğim için gönüllü oldum. Semt evlerinin çoğalmasını temenni ederim.

Onur - İzmir Yamanlar

Bir akrabam sayesinde fazla merak uyandıran beni görüşleriyle düşünceleriyle çok etkileyen TKP... Yamanlar gibi emekçi çoğunluklu bir mahallede semt evi açıp, ellerinden gelen bütün desteği ve imkânları bize sağladıkları için, açılıştan ben de gönüllü oldum. Bizi değerli birer birey hissettirdikleri için gurur duyuyorum ve elimden gelen bütün desteği sağlamak için heyecanlanıyorum.

Begüm - İzmir Yamanlar

Abimin sayesinde partiyi tanıdım. Semt evinin hazırlanmasında yardımım bulunmasa da hazırlık aşamasındaki heyecanı, birliği, beraberliği, küçükten büyüğe herkesin çabasını görmek beni çok etkiledi. Açılıştaki ortam, semt evinin vereceği hizmetler, TKP'lilerin partilerine olan bağları çabaları, açılıştan benim de gönüllü olarak onların yanında yer almak için attığım ilk adım oldu.

Elif - İzmir Yamanlar

Uğur Mumcu Mahallesi'nde yaşayan bir yurttaş olarak, mahallemize açılan TKP Semt Evi'nin en başta gençlerimize çok katkısı olacak diye düşünüyorum. Ve tabii bizler için de çok anlamlı olacak.

Düşüncesini hayata geçiren TKP'yi kutluyorum.

Funda - İstanbul Uğur Mumcu

Semt evi demek iç içe ve dayanışma içinde olmak demek. Bir mahalleli olarak bu tarz semt evlerinin var olmasından dolayı çok mutluyum. En büyük emekçilerin Biz kadınlar olduğunu düşünüyorum. Emeğimize sahip çıkalım, el ele gönül gönüle olalım. Semt evlerine önyargıyla yaklaşmayalım dinleyelim gözlemleyelim ve anlamaya çalışalım artık bizlerin de güzel sohbetler edebileceği hayata dair konuşabileceği sosyalleşebileceği bir evimiz var. Kadınlar! Dünyaya at gözlüğü ile bakmayalım, araştıralım okuyalım, gelişelim ki çocuklarımız haksızlığa uğradığında kendini savuna-bilsin, hakkının emeğinin başarısının ellerinden alınmasına izin vermesin.

Hatice - İstanbul Uğur Mumcu

YAMANLAR VE KURUÇEŞME'DE UMUDU BÜYÜTECEĞİZ

Geçtiğimiz hafta sonu İzmir'de iki mahallede, Yamanlar ve Kuruçeşme'de, semt evlerimizi açtık. Yamanlar'da görece daha uzun süredir çalışma yürütmekle beraber, bu iki mahalle de 31 Mart seçimleri sürecinde çalışmalarını yoğunlaştırdığımız yerler. Seçim çalışmalarına başladığımız günden bu yana çok iyi tepkiler aldık, yeni insanlar kazandık. Daha fazla insana ulaşmak, daha fazla emekçiyi mücadelenin parçası yapmak için semt evlerimizin açılışına giriştik. Buralarda açtığımız semt evleri için şunu söyleyebiliriz: mahalle halkının el emeği göz nurudur.

Şimdi semt evlerimizi, mahallenin aydınlanma, dayanışma ve mücadele merkezleri haline getireceğiz.

Hem Yamanlar hem de Kuruçeşme, büyük emekçi mahalleleri. Bu mahallelerde, birçok işçi patronundan alacaktır. Kimisi birkaç maaşı içeride çalışmaya de-

vam eder, kimisi hala bir önceki şirketinden alacağını peşindedir. Semt evlerimiz, hakkını arayan işçilerin örgütlendiği, siyasi ve hukuki olarak desteklendiği, mücadeleyi birlikte öğrendikleri yerler haline gelecek.

Çocukların öğrenebilecekleri, kendilerini ifade edebilecekleri atölyeler başlatacağız. İmkânsızlık ve gerici müfredattan dolayı bilimsel eğitimin uzak kalan çocukların okulu haline getireceğiz semt evlerimizi.

Bu mahalleler, bir yandan yoksulluğa, bir yandan da uyuşturucu çetelerine terk edilmiş mahalleler. Semt evlerimiz hem birer dayanışma adresi olacak, hem de halkın her türlü afyondan arındığı, aydınlandığı merkezler olacak. Artık mahallenin gençleri 14'ünde uyuşturucuyla değil, sosyalizmle tanışacaklar

TKP İZMİR ÖRGÜT SEKRETERİ BAŞAR ÖZER

NERDEN ALIRIZ? DAYANIŞMA

YAPI KREDİ BANKASI
Ümraniye Çarşı Şubesi
ŞUBE KODU : 1171
HESAP NO: 87854153
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR490006701000000087854153

AKBANK
Bahariye Şubesi
Şube kodu : 0141
Hesap No : 0128702
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR320004600141888000128702

BOYUN
EGME

Erdoğan bağımlılığı sağlığa zararlıdır

Erdoğan'ı bulduğu yere getirenler ona bağımlı. Onun yarattığı tüm sorunlara rağmen yola onsuz devam etmenin yolunu bir türlü bulamıyor. Erdoğan'la dinmez bir kavgası olanların, onun kararlı düşmanları olan halk kesimlerininse başka tür bir bağımlılığı var. Her şeyde, her yerde Erdoğan'ı görmeden duramıyorlar. Bu da Erdoğan'a güç veren güçleri görmemelerine, giderek Erdoğan'a karşı onlara tutunmalarına neden oluyor.

Erdoğan'ın en büyük başarısı nedir?

“Başarısı filan yok, memlekete hep zarar verdi başka da bir şey değil” diyebiliriz ama bu pek sağlıklı olmaz. Yaşadığımız dünyada “başarı” ölçütü halkına, memleketine faydalı olmak değil!

Erdoğan'ın bir başarısı var: Dostunu, düşmanını kendisine bağımlı kılması.

Erdoğan nefreti bile bir tür bağımlılık haline gelmiş durumda.

ERDOĞAN'IN 'BAŞARISI'

Koca koca patronlar, “bir yolunu bulsak da artık değiştirsek” demektedir. Avrupalı, Amerikalı müttetikleri, “haddini aştı, ne sanıyor kendisini; dersini verelim artık şuna” diyerek köpürmektedir. Onu bulduğu yere getiren, koşar adım yürüdüğü yollarda onunla birlikte olmuş eski yoldaşları “iyice ayarı bozuldu, kendini peygamber ilan edecek yakında, güzelim projeyi de yaktı” diye kendisine kızmaktadır.

Üstelik Erdoğan'dan kurtulma fikrini uzun süredir akıllarından hiç çıkarmadığı açık olan bu kesimler, Erdoğan'ın attığı her adımda irkiliyor. Erdoğanlı geçen her gün onlar için bir macera gibi yaşanıyor.

Ve Erdoğan'dan ayrılmıyorlar. Erdoğan'sız yapamıyorlar. Erdoğan'ın şantajlarına boyun eğiyorlar.

Nedeni basit: Erdoğan onlara kendisinden önce kimsenin vermediklerini verdi.

AKP döneminde yapılan özelleştirmelere bakın. TÜPRAŞ, Telekom, Demir çelikler... Bu özelleştirmeler belki de 30 yıldır sermayenin planları arasındaydı. Özal, Çiller, Mesut Yılmaz, İsmail Cem, Kemal Derviş...

30 yıldır sermaye siyasetçilerinin arzulayıp da yapamadığını Erdoğan yaptı. Cüret etti, cesaret etti, halktan, işçilerden korktukları için hep küçük adımlarla ilerleyenlerin aksine dev adımlarla ilerledi: Kamuya ait değerleri büyük bir hızla elden çıkardı.

Benzeri cüretli adımları dış politikada, işçi hakları(nın patronlar adına ortadan kaldırılması)nda, eğitim sistemi(nin düzenin ihtiyaçlarına da yanıt vererek paralı ve gerici hale getirilmesi)nde de attı.

ŞANTAJ SİYASETİ

Erdoğan'ın kendisini yükselten ve şimdi yükseldiği yerden indirmeye kıyamayan düzen güçlerinde yarattığı bağımlılık sadece her istediklerini verebilmesi ile ilgili değil.

Erdoğan aynı zamanda Cemaatle de sorunlar yaşamaya başladığı tarihlerden başlayarak, düzen güçlerine sıklıkla şunu hatırlattı: Erdoğan'ın ani ve çatışmalı bir düşüşü düzen için de bir macera olacaktı.

Bir dönem Erdoğan bunu “giderken yakarak giderim” söylemleri ile yapıyordu. “Aman provokasyona gelmeyelim” sözleriyle toplumsal muhalefetin gemlenmesini bir kenara koyalım, düzen güçleri bunun Erdoğan'dan da bağımsız bir veri olduğunu uzun süredir biliyor: Erdoğan'ın yerine bir şeyler koyabilmek, Erdoğan'ın “olay çıkartarak” gittiği bir Türkiye'de çok zorlaşabilir.

YENİKAPI RUHU: ERDOĞAN'IN DEĞİL SERMAYENİN İCADI

Bunlardan, Erdoğan bağımlılığının bütün düzen güçlerini Erdoğan'ın keyfine terk ettiğini çıkarmak yanlış olur. Sonuçta Erdoğan kendisini düzenin devamlılığı için bir zorunluluk olarak pazarlıyor ama bu zorunluluğun bir kıymeti olmasının koşulu da belli: Erdoğan'ın düzen güçlerinden aldığı desteğin devam etmesi.

Yani nasıl patronların bir Erdoğan bağımlılığı varsa, Erdoğan'ın da bütün bir sermaye sınıfına bağımlılığı var.

Erdoğan gemisini işte bu koşullarda yüzdürüyor. Bunu başarabilmesini sağlayan önemli bir nedense, düşmanlarında yarattığı

bağımlılık.

ERDOĞAN TAKINTISININ SAKINCALARI

Hatırlayalım: Altındaki toplumsal zemin hızla erirken “iç savaş çıkartacak” dedirterek iktidarını sağlamla almayı başarabildi. 2014 seçimlerinden hemen önce, 2013 sonbaharında henüz dinmemiş olan sokak eylemleri yeniden yükselirken Erdoğan ve partisi gerçekten zordaydı. Sıkıntıyı aşma formülü düzen güçlerine “ben gidersem kaos olur” şantajı yapmak oldu. Bu şantajın başarılı olmasını sağlayan, sadece patronların, Avrupa ve ABD'li emperyalistlerin kaos korkusu olmadı.

Erdoğan'ın karşısına bütün direnciyle çıkmış olan geniş halk kesimleri ondan kurtulmak için umudu yine düzen siyasetinin sahneye çıkardıklarına bağlamıştı.

Düzen siyasetinin Erdoğan alternatifleri ise tek bir şey söylüyordu halka: Aman bir tatsızlık çıkmasın!

5 yıldır çok bir şey değişmedi diyebiliriz.

Bir küçük değişikliğe işaret ederek: Düzenin Erdoğan şantajcılığına çare olarak gündeme getirdiği yeni yollar var.

Erdoğan'ı Erdoğan'a gömdürmek, kendi sonunu onunla işbirliği içinde hazırlamak. Erdoğan buna izin verirse elbette!

Tekrarlamak gerekirse: Erdoğan'ı düzenle birlikte gömmek, onun sonunu düzenin sonunu getirecek bir mücadeleyle getirmek de halkın önündeki çare olarak görünüyor.

O GEMİDEN BİZE HAYIR GELMEZ

31 Mart seçimleri öncesinde AKP'yi en fazla zorlayacak konunun ne olduğu görülmüştü: Hayat pahalılığı ve yoksullaşma. Muhalefet partileri de zaman zaman bunu dile getirdi. Seçimlerin hemen ardından kriz bastıracaktı, sorumlusu da hükümetti. Seçmen bunun faturasını kesecekti.

Seçim propaganda döneminde bu konunun oldukça dikkatli bir biçimde kurgalandığı görülüyor.

Sonuçta kriz sistemin kriziydi ve hükümetin de düzen muhalefetine de asıl kaygısı patronların yararı, sermayenin çıkarları oldu.

Aynı gemideyiz sözü bu yüzden halkla alay eder gibi dillendirildi. “Asılın küreklere.”

Tüm düzen partilerinin söylediği bu oluyordu.

Biz diyoruz ki, onlar aynı gemide olabilirler.

Fakat o gemi bizi bir yere götürmez.

İşgalden kurtuluş çıkarana selam ARTIK KURTULUŞ EMEĞİN KURTULUŞUDUR

Laik cumhuriyetin kendini onun sahibi olarak gören patron sınıfı tarafından tarikatlere teslim edilmiş olmasından, ülkenin bağımsızlığının NATO emrindeki milliyetçilerle, ilkesiz ve fırsatçı manevra düşkünüleri tarafından yok edilmiş olmasından, 100 yıl önce tarihe gömülmüş saltanatın çağdaş saraylarla hortlatılmış olmasından hem bir görev, hem bir fırsat çıkıyor.

Sosyalist Türkiye için ileri atılma zamanıdır.

Emeğin kurtuluşu için yürüyüşü hızlandırma zamanıdır.

19 Mayıs, yaşadığımız topraklarda emperyalist işgale karşı savaşın belirleyici önemdeki adımıdır. Bu tarih, ulusal kurtuluş mücadelesinin liderliğini yapan Mustafa Kemal'in Anadolu'ya geçişini işaretlemektedir.

Bu geçişin ufkunun “yabancı orduların ülkeden sökülüp atılmasından” ibaret olmadığı ise bugün iyi bilinen bir gerçektir.

19 Mayıs 1919'da Anadolu'ya geçen Mustafa Kemal, köhnemiş, çürümüş, aslında çoktan tarih olmuş Osmanlı'yı girdiği bataktan çıkarmak için görevlendirilmiş bir memur olarak değil, yaşanan çöküşten yeni bir ülkeyi, laik bir cumhuriyeti çıkarma ufkuyla öne atılan bir devrimci olarak hareket etmiştir.

100 yıl sonra, köhnemiş, çürümüş, tarihin çöptüğünde yerini almayı çoktan hak etmiş Türkiye kapitalizmini ayakta tutmak için cumhuriyete ihanet etmiş olanların, Amerikancıların, Avrupa Birliği borazanlarının, padişahlık özentilerinin, küflenmiş yobazların ve korkakların aynı safta dizilip anma hakkını kendilerinin gördükleri 19 Mayıs'ı biz tarihe böyle yerleştiriyoruz.

19 Mayıs 1919, emperyalist işgalden cumhuriyet çıkartmanın, hilafeti yıkmamanın, monarşiyi tarihe gömenin ilk adımıdır.

Kutlu olsun.

Bu adımın devamının nasıl getirildiği, bir noktadan sonra bu yürüyüşün nasıl durduğu malumumuzdur.

Ülkemiz emekçi halkının geçmişin izlerini sadece takip etmekle, aynı adımları tekrarlamakla varabileceği bir yer yoktur.

Önümüzdeki adım emeğin kurtuluşu için atılacaktır.

Laik cumhuriyetin kendini onun sahibi olarak gören patron sınıfı tarafından tarikatlere teslim edilmiş olmasından, ülkenin bağımsızlığının NATO emrindeki milliyetçilerle, ilkesiz ve fırsatçı manevra düşkünüleri tarafından yok edilmiş olmasından, 100 yıl önce tarihe gömülmüş saltanatın çağdaş saraylarla hortlatılmış olmasından hem bir görev, hem bir fırsat çıkıyor.

Sosyalist Türkiye için ileri atılma zamanıdır.

Emeğin kurtuluşu için yürüyüşü hızlandırma zamanıdır.

**Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komite**

iletisim@tkp.org.tr

tkp.org.tr

TurkiyeKomunistPartisi

tkpninsesi

DIŞ POLİTİKA MİLLİ MESELE DEĞİLDİR

AKP hükümetine ihtiyaç duyduğu her kritik dönemde koltuk değneği olmayı bilmiş olan muhalefetin bir ezberi var: Mesele dış politika olunca hükümet muhalefet kalmıyor.

Bu düzen partilerinin on yıllardır değişmeyen tavrı, sermaye hükümetlerinin ülke sınırları dışında macera aradıkları zamanlarda da, ülke topraklarını NATO ordularına, ABD'nin işgal güçlerine yurt yaptıkları dönemeçlerde de bu ezber konuşuyor: Ulusun ortak çıkarları!

Kuzey Irak'taki petrol kuyularına ortak olmak için can atan patronların “dış politikada” karşılığı olan bir ortak çıkarları var elbette.

Fakat bunun halkın çıkarlarıyla bir ilgisi yok.

“Yıkılmış Suriye'nin yeniden imarı için Çinlilere, Ruslara niye bırakalım pazarı” diyen patronlar ve hükümet bir ortak noktada buluşuyorlar elbette. Fakat bu ortaklıktan sadece gurbetçilik, aşırı sömürü ve zorlu maceralar elde edecek emekçilerin konuyla ilgisi yok.

Üstelik dış politika milli meseledir diyenlerin sıklıkla tutarsızlığa düştüğü de görülüyor: Hükümetin açıkça savaş kışkırtıcılığı yaptığını zaman zaman dile getiren muhalefet partileri, büyük bir tutarsızlıkla işgal tezkerelerine onay verebiliyor.

PATRONLARINENSESİNDEYİZ

Aynı gemideyiz edebiyatını boş verin, hakkınızı arayın TERSANE İŞÇİLERİ PATRONU ÖRGÜTLÜLÜKLE YOLA GETİRDİ

Yalova ve Tuzla'daki dört tersanenin işçileri kendi hakkında 'iflas edebilir' söylentileri yayarak işçileri haklarından vazgeçmeye zorlayan patrone örgütlü direnişle haklarını aldı.

Yalova ve Tuzla'da BM Mühendislik bünyesindeki dört tersanenin işçileri maaşlarının sürekli gecikmeli yatması üzerine gerçekleştirdikleri iş bırakma eyleminin ardından paralarını tam olarak aldılar.

Karadeniz Holding'in yüklenicisi olan BM Mühendislik'e bağlı Hatsan, Gemak, Karmarine ve Sedef tersanesinde çalışan işçiler bir süredir maaşlarının zamanında yatmaması nedeniyle tepkili. Her ayın 15'inde aldıkları asgari ücrete ek olarak elden ödenen fark sürekli gecikiyor. Mayıs ayında asgari tutarın da zamanında ödenmemesi üzerine dört tersanede çalışan yaklaşık üç yüz işçi bir gün iş bırakmış ve 20 Mayıs'a kadar tüm ödemelerin yapılacağı

sözünü almıştı.

Her zaman olduğu gibi verilen sözlerin tutulmaması ve maaşların 20 Mayıs'ta da yatmaması üzerine işçiler 21 Mayıs'ta yine iş bırakarak maaşlarının yatmasını sağladılar.

İşçilere maaşlarını geç ve eksik yatan şirket kendiyile ilgili "iflas edebilir" söylentisi yayarak işçilerin direncini kırmayı da hedeflemiş durumda. Maaşların gecikmeli ödenmesinin ilerleyen aylarda da süreceğini söyleyen firma yetkilileri, "bu şartları kabul etmeyen varsa

istifa edip çıkabilir" diyerek krizi bir şantaj aracı olarak kullanıyor, tam anlamıyla fırsata çeviriyorlar.

Zaten 15 Mayıs'taki ilk iş bırakmadan sonra otuz yakın işçinin

istifa edip işten ayrıldığı düşünüldüğünde, patronun tazminatsız fesihlerle birlikte "sorunsuz" bir şekilde işçi çıkarıp kalanları da daha kötü şartlara razı etmeye çalıştığı

anlaşıyor.

Buna karşılık Patronların Ensesindeyiz ağına telefonla ulaşan işçiler de benzer sorunların yaşanmaması için birliklerini güçlendirme kararı aldılar. PE avukatlarıyla sürekli olarak iletişimde olan işçiler krizin faturasını ödememek konusunda kararlı olduklarını söylediler.

Yaşananlara dair görüşünü aldığımız bir tersane işçisi "19 Mayıs töreninde bazı partilerlerinin çektiği fotoğraf yüzünden tutturmuşlar bir 'aynı gemideyiz' gidiyor. O gemileri biz inşa ediyoruz ama gördüğünüz gibi karşılığında maaşlarımızı alamıyoruz. Biz kimseyle aynı gemide değiliz. Bizim gemimizde sadece kendi emeğimiz var ve onu korumak için birleşip örgütleneceğiz" dedi.

Kriz fırsatçısı patronlarla direnişin diliyle mücadele KOÇ HOLDİNG KAYBEDECEK, TÜPRAŞ İŞÇİSİ KAZANACAK

Grev yasağı olan sektörde işçiler fiili eylemlerle hak arıyor. Koç Holding TÜPRAŞ'ta hakem kurullarına ve hükümete güveniyor. İşçilerin bunun karşısına koydukları güç de hafife alınır gibi değil: Dayanışma, birlik ve şaltire uzanan el.

İzmit, Aliğa, Kırıkkale ve Batman Rafinerilerinde toplamda 4 binin üzerinde işçinin çalıştığı TÜPRAŞ'ta, Ocak ayı sonunda başlayan sözleşme süreci tıkandı. TÜPRAŞ'ın sahibi Koç Holding, sözleşmede üç konuda işçiye kendi şartlarını dayatıyor. 2 yıllık sözleşme süresini 3 yıla çıkarmak istiyor, yıllardır uygulanan vardiya sistemini değiştirmek istiyor ve işçinin mazeret izni hakkından rahatsız, bu hakkı da masaya getiriyor. Tüm bu dayatmalarla, TÜPRAŞ işçisinin kazanılmış haklarını tır-

panlamak ve özelleştirmeye karşı mücadelede pekişmiş olan işçinin örgütlülüğünü kırmak istiyor. Yine de patronun hesabı tutacak gibi görünmüyor. Koç Holding dört ayrı rafineride binlerce işçinin direnişiyle karşılaştı. Petrole dayalı bir sektörde faaliyet gösterdiği için TÜPRAŞ'ta grev yasağı var. İşçiler, grev hakkı ellerinden alınmış olduğu için toplu sözleşme dönemlerinde fiili eylemlerle ağırlıklarını hissettiriyorlar.

Grev yasağı olduğu için bir anlaşma sağlanamazsa sözleşme

gelecek hafta Yüksek Hakem Kurulu'na (YHK) intikal edebilir ve burada hükümetin belirlemesinde bir kurul tarafından sonuçlandırılması söz konusu olabilir. İşçiler buna karşı direnmiyorlar.

Son olarak geçtiğimiz Cuma günü rafinerilerde 1 günlük kapanma eylemi gerçekleştiren TÜPRAŞ işçisi, kazanılmış haklarına sahip çıkmaya kararlı ve patrona boyun eğmeyeceğini ilan ediyor. Koç Holding, müzakere masasına dönmez ve dayatmalarından vazgeçmezse sözleşmenin YHK'da bağlanması karşı TÜPRAŞ işçileri eylemlerin dozunu arttırarak dört rafineride mücadeleyi sürdürcekler.

TKP'DEN TÜPRAŞ İŞÇİLERİNE DAYANIŞMA ZİYARETİ

TKP İzmir İl örgütü 8 Mayıs'ta Aliğa rafinerisi işçilerini küçük bir heyetle ziyaret etti. Ardından 16 Mayıs'ta kitlesel bir dayanışma ziyareti yapıldı. 16 Mayıs'ta "Koç Holding kaybedecek, TÜPRAŞ işçisi kazanacak" yazılı pankart ile fabrika önüne gelenleri işçilerin karşılamak istemesiyle birlikte fabrika özel güvenlik personeli TKP'lileri engellemek istedi. TKP heyeti ile özel güvenlik görevlileri arasında gerilim yaşandı. Bazı işçiler bu duruma "Koçlar istedikleri par-

tiyi bahçeye alıyor, istemedikleri, korktuklarını almak istemiyorlar" diyerek tepki gösterdi. Gerilimin ardından konuşan Petrol İş Aliğa şube başkanı Ahmet Oktay "Özel güvenlik görevlileri de bizim sendikamızın üyesi. İşçiyi işçi ile karşı karşıya getirmeye çalışanlar ayaklarını denk almalıdırlar" dedi. TKP il örgütünün dayanışma mesajının okunmasının ardından dayanışma eylemi sona erdi. İşçiler eylem sonrasında TKP'li ziyaretçilerini uzun sohbetlerle ağırladı.

"SERMAYEYE BOYUN EĞMEYEN TÜPRAŞ İŞÇİLERİNİ SELAMLİYORUZ!"

Mücadele eden, direnen, sermayeye boyun eğmeyen TÜPRAŞ işçilerini selamlıyoruz!

Kentimizin büyük sanayi tesislerinden ve bu memleketin emekçilerinin alın teri ile kurulan, yıllarca üst üste ihracat şampiyonu olan, ancak sermayeye peşkeş çekilerek özelleştirilen TÜPRAŞ'ta işçiler hakları için direnmiyorlar, mücadele ediyorlar...

Krizin her geçen gün emekçileri daha da vurduğu, yaşam koşullarının daha da dayanılmaz şekilde hissedildiği bir dönemde, sermaye işçilere "Aynı gemideyiz" demekte ve yeni saldırı paketleri ile işçi sınıfının kazanımlarına göz dikmektedir. Diğer taraftan sermaye kârına kâr katmakta, ekonomik krizi fırsata çevirmektedir. Tıpkı TÜPRAŞ'ın sahibi olan Koç Holding'in 2019 yılının ilk çeyreğinde konsolide bazda toplam 34,3 milyar TL gelir elde ettiğini, 779 milyon TL ana ortaklık payı net dönem kârını açıkladığı gibi...

Koç grubu TÜPRAŞ dahil birçok şirketinde rekor kırarak ve bu rekorlara yeni rekorlar eklemenin yollarını

ararken, yani krizi fırsatlara çevirirken, emekçilere yine işsizlik ve yoksullukla mücadele düşüyor.

TÜPRAŞ'ın patronları her türlü hak mücadelesine karşı işçi sınıfının karşısında dururken biliyor ki yalnız değil; varlık kaynağı sermaye ve bu düzen olan AKP de onların yanında. Grevlerin ve hak arama mücadelelerinin karşısında, patronların safında, işçi sınıfının karşısında yer alan AKP de bu sömürü düzeninin ortaklarındandır.

Ama bilinmelidir ki direnen mücadele eden işçilerde yalnız değildir! Bizler, boyun eğmeyen, örgütlülüğün gücünü bilerek mücadele eden TÜPRAŞ işçisinin yanındayız.

Yaşasın işçi sınıfımız, yaşasın TÜPRAŞ işçilerinin direnişi!

**Türkiye Komünist Partisi
Kocaeli İl Örgütü**

PATRONLARINENSESİNDEYİZ AĞI

**BURSA İŞYERİ
TEMSİLCİLERİ
BULUŞUYOR**

26 Mayıs Pazar 14.00
Eğitim-İş Bursa Şubesi

Aktarhüssam Mah. 1. Değirmen Sk. Gökçen Kovancıl İşhanı No:7 Kat:2 D:6
Osmangazi/BURSA

PATRONLARINENSESİNDEYİZ